

единъ адвокатъ, какво искаме? Не искаме да ни прави поклони, но искаме нашето дѣло да спечели. Ако спечели, и ние, и той можемъ да правимъ колкото искаме поклони, но ако изгубимъ дѣлото, ще махнемъ съ главата си и ще кажемъ: знаемъ ние този адвокатъ, не го искаме повече. Онзи философъ, който пише по нѣкакъвъ въпросъ, трѣбва да владѣе този материалъ, за да може да го изложи.

Та всички обикновени хора наричатъ великитѣ хора „чукари“, тъй ги уподобяватъ. Тѣ казватъ, че всѣки великъ човѣкъ е единъ чукаръ или единъ планински върхъ, повече или по-малко високъ, който складира въ себе си всичката благодать. Между тия чукари има долини и полета. Нѣкои хора сега сж по тия чукари, по тия високи планински върхове, други оставатъ незабелѣзани, понеже се намиратъ по тия долини и полета. Питамъ: между тия чукари или между тия високи планински върхове и между тия долини и полета има ли нѣкакво съотношение? — Има, разбира се. Представете си, че нашата земя бѣше навсѣкждѣ валчеста, никждѣ нѣмаше такива чукари и високи планински върхове, какво щѣше да бѣде нейното положение? — Земята щѣше да бѣде обиколена навсѣкждѣ съ вода. Обаче, онѣзи същества, които сж създали земята, както и Онзи, Който я създалъ сж направили и високитѣ и низкитѣ мѣста по нея. Като казвамъ „Онѣзи“. които сж я създали и „Онзи“, Който я създалъ, искамъ да употребя думитѣ „единство и множество“, като свойства на Бога. Това сж двѣ идеи, които азъ свързвамъ, защото споредъ мене единство има само въ Бога, и мно-